

[Normann Andersen]

af 16. juni 1980 blev afgjort, at Københavns lufthavn skulle forblive i Kastrup.

Det lovforslag, der er til behandling i dag, behøver ikke mange kommentarer, idet det forudsættes, at den organisationsform, der hidtil er arbejdet efter, skal fortsætte uændret bortset fra en række mindre ændringer af praktisk eller redaktionel karakter, begrundet i den udvikling, der har fundet sted siden 1970. Med disse ændringer skulle det foreliggende lovforslag sammen med udbygningsplanen for Kastrup lufthavn kunne virke til omkring år 2000.

Den hidtidige lov, lov nr. 517 af 23. december 1970, som fastslår, at Københavns lufthavn, Kastrup, er en § 2-virksomhed på finansloven, har jeg ikke tænkt mig nærmere at gennemgå, men vil nøjes med at fastslå, at den stort set har virket hensigtsmæssigt, og at der derfor ikke er nogen grund til at foreslå yderligere ændringer deri bortset fra de ændringer, jeg nævnte før, og som blot følger loven op, så den er afpasset efter tiden.

Måske skulle jeg bemærke, at lovforslaget har været forelagt såvel lufthavnens brugere som de berørte personaleorganisationer, og at disse ikke er fremkommet med nogen form for indvendinger. Jeg vil derfor konstatere, at det foreliggende lovforslag kan komme til at virke efter sin hensigt, og at yderligere ændringer i lovgivningen derfor vil være unødige.

Det siger jeg ud fra den betragtning, at når man har en lov, der stort set er tilfredsstillende, er der ingen grund til at ændre deri og måske derved komme til at skabe usikkerhed hos såvel brugere af lufthavnen som de tilsluttede organisationer ved at påtvinge dem nye arbejdsformer eller endog derved komme til at belaste lufthavnen eller samfundet med nye udgifter.

Jeg vil herefter anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Ivar Hansen (V):

Det er en lovgivning, vi har haft til behandling flere gange i folketinget i de senere år, og det har hver gang været med beklagelse, vi har måttet udsætte revisionen én gang til. Nu har vi fået vedtaget loven om udbygning af Københavns lufthavn. Det kan de fleste glæde sig over, det kan vi i hvert fald i venstre. Det vil sige, at nu kan vi endelig få

en mere permanent lovgivning igennem vedrørende styringen af Københavns lufthavn.

Jeg skal i og for sig ikke sige mange ord om lovforslaget. Jeg ville tro, at vi i folketingets trafikudvalg kan opnå meget stor enighed herom, det vil vi i hvert fald bestræbe os på. Men jeg vil godt nævne et par enkelte ting, som vi i hvert fald vil tage op under udvalgsarbejdet.

Det er i § 3, stk. 3, fastlagt, at der skal oprettes et såkaldt lufthavnsrepræsentantskab, og at der her bl.a. skal være repræsentation fra tjenestemand-, funktionær- og arbejderorganisationer under lufthavnen og repræsentanter for SAS og de danske charterluftfartsselskaber. Jeg er bekendt med, at ministeren for offentlige arbejder har modtaget en henvendelse fra Erhvervenes Trafikudvalg med anmodning om at blive repræsenteret i dette repræsentantskab. Jeg synes, det er udmærket, at de her nævnte organer er repræsenterede, men jeg ville i og for sig finde det meget rimeligt, om Erhvervenes Trafikudvalg på en eller anden måde blev repræsenteret, således at brugerinteresserne, om jeg så må sige, var bredere repræsenteret i dette repræsentantskab, og det vil vi gerne i udvalget nærmere høre ministerens kommentar til. Vi vil i hvert fald have en ret så positiv holdning hertil.

I bemærkningerne til lovforslaget er der anstillet nogle overvejelser om, hvilken organisationform man skulle vælge. Skulle vi fortsætte som tilforn med en såkaldt § 2-virksomhed, en statsvirksomhed direkte under ministeriet, eller skulle man vælge en organisationsform, som betød, at Københavns lufthavnsvæsen havde en friere organisatorisk stilling, eksempelvis således, at det overskud, som driften måtte give – og det har jo været tilfældet i en årrække – kunne blive i lufthavnen og blive investeret dér i stedet for at vandre ind i statskassen?

Vi har på ingen måde lagt os fast. Vi kan se alle problemerne ved en friere organisationsform, men vi kan også se, at der er nogle fordele. Vi har selvfølgelig lagt mærke til, at ministeren har skrevet lidt for og imod om den sag, og vi ville i hvert fald gerne under udvalgsarbejdet nærmere have klaret op de problemer og fordele, der måtte være ved en friere organisationsform. Jeg vil i og for sig godt tilføje, at skulle man gå ind i overvejelser om at give statsvirksomheder en noget